

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Nezdařila a soudkyň JUDr. Blanky Trávníkové a Mgr. Markéty Jiráskové ve věci

žalobce: **DAMANTECH s.r.o.**, IČO 03669670,
se sídlem Praha 10, Kutnohorská 309/84,
zastoupen Mgr. Josefem Bedečem, advokátem,
Karlová Vary, Chebská 80/52,

proti
žalovanému: **HOTTAS STEEL, a.s.**, IČO 24830542,
se sídlem Praha 10, Pražská 810/16,
zastoupen Mgr. Filipem Šutry, advokátem,
Praha 7, Veletržní 826/61,

o zaplacení částky 100 000 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalovaného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 11. června 2020, č. j. 26 C 110/2020-27,

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně **se** ve výroku II. **mění** tak, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému na nákladech řízení před soudem I. stupně částku 13 068 Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí, k rukám zástupce žalovaného.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na nákladech odvolacího řízení částku 1367 Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí, k rukám zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením zastavil soud I. stupně řízení ve věci (výrok I.). Současně rozhodl, že se žalovanému vůči žalobci nepřiznává náhrada nákladů řízení (výrok II.). Dále soud I. stupně vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek ve výši 4 000 Kč z účtu u Obvodního soudu pro Prahu 10 (výrok III.).
2. Rozhodnutí o zastavení řízení odůvodnil soud I. stupně odkazem na ustanovení § 96 odst. 2 o. s. ř. s tím, že žalobce vzal podáním ze dne 10. 6. 2020 žalobu zpět, neboť žalobce úhradu částky 100 000 Kč provedl dne 27. 12. 2018, byť tak učinil pod chybným variabilním symbolem. Výrok o náhradě nákladů řízení mezi účastníky odůvodnil soud I. stupně ustanovením § 150 o. s. ř. s tím, že důvody hodné zvláštního zřetele spatřoval v okolnosti, že žalovaný platbu částky 100 000 Kč provedl pod nesprávným variabilním symbolem a nereagoval na dopis žalobce ze dne 6. 2. 2020. Výrok o vrácení části zaplaceného soudního poplatku odůvodnil soud I. stupně odkazem na ustanovení § 10 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb.
3. Proti tomuto usnesení podal žalovaný dne 2. 7. 2020 včasné odvolání, které směřovalo pouze proti nákladovému výroku ad II. rozhodnutí. Žalovaný vytkl soudu I. stupně, že při rozhodování o nákladech řízení použil nesprávně ustanovení § 150 o. s. ř., když z obsahu spisu muselo být zřejmé, že zpětvzetí žaloby procesně zavínil žalobce. Žalovaný zdůraznil, že žalobní návrh byl podán pro neexistující pohledávku, kterou žalovaný žalobci již uhradil, a to před více než 14

měsíci. Dále namítl, že ustanovení § 150 o. s. ř. lze použít ve výjimečných případech, kdy se jedná o vztah slabší a silnější strany. V dané věci se však jedná o právní vztah mezi dvěma podnikateli.

4. S tímto podstatným odůvodněním žalovaný navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí změnil tak, že žalobci uloží povinnost k náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů.
5. Žalobce se k odvolání žalovaného nevyjádřil.
6. Odvolací soud přezkoumal v mezích podaného odvolání (§ 206 odst. 3 o. s. ř.) správnost rozhodnutí soudu I. stupně, včetně správnosti postupu v řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 212 a § 212a odst. 5 a 6 o. s. ř. Jednání nebylo třeba nařizovat /§ 214 odst. 2 písm. e) o. s. ř./ . Poté dospěl k závěru, že odvolání žalovaného je důvodné.
7. Z obsahu spisu se podává, že řízení ve sporné věci bylo zahájeno návrhem, došlým do podatelny Obvodního soudu pro Prahu 10 dne 23. 3. 2020. Usnesením ze dne 25. 5. 2020 vyzval soud I. stupně žalovaného, aby se ve věci kvalifikovaně vyjádřil ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy. Výzva byla žalovanému doručena do datové schránky dne 15. 4. 2020 a žalovaný se k uplatněnému návrhu podrobně vyjádřil podáním ze dne 14. 5. 2020. V tomto podání žalovaný namítl, že dlužnou částku žalobci uhradili již 27. 12. 2018 bezhotovostním převodem na bankovní účet, což doložil v příloze. Současně žalovaný založil plnou moc pro advokáta Mgr. Filipa Šutry a připojeno bylo i osvědčení o registraci plátce DPH. Podáním ze dne 10. 6. 2020 vzal následně žalobce žalobní návrh v celém rozsahu zpět s tím, že dlužná částka byla skutečně dne 27. 12. 2018 připsána na účet žalobce, avšak byla označena nesprávným variabilním symbolem.
8. Rozhodování o nákladech řízení při zastavení řízení ve věci samé se řídí zásadou procesního úspěchu ve věci. Podle ustanovení § 146 odst. 2 o. s. ř., jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný.
9. V dané věci je z obsahu spisu zřejmé, že žalobce podal návrh na zahájení řízení až poté, kdy žalovaný již dlužnou částku uhradil. Řízení ve sporné věci bylo zahájeno dne 23. 3. 2020, přičemž žalovaný výpisem z bankovního účtu, vedeného u Československé obchodní banky doložil, že dne 27. 12. 2018 z účtu č. xxx zaplatil ve prospěch bankovního účtu žalobce č. xxx částku 100 000 Kč. Tato platba byla označena variabilním symbolem ve tvaru „12017“ a jako účel platby bylo jednoznačně uvedeno „část úhrady faktury č. 120/17.“
10. Z výše uvedeného plyne, že procesní zavinění na zastavení řízení je třeba shledat na straně žalobce, který se před podáním žaloby dostatečným způsobem nepřesvědčil, zda žalovaný svůj závazek splnil. Žalovaný v řízení před soudem spolehlivě doložil, že platba dlužné částky byla provedena dne 27. 12. 2018, a to bezhotovostně na bankovní účet žalobce. Tato platba byla identifikována účelem platby, v rámci něhož bylo uvedeno, že se jedná o úhradu dlužné částky z faktury. Okolnost, že v důsledku písařské chyby žalovaný při úhradě uvedl nesprávný (neúplný) variabilní symbol ve tvaru „12017“ namísto správného (úplného) ve tvaru „120017“ je podle odvolacího soudu bezvýznamná, zvláště s přihlédnutím k tomu, že žalobci muselo být v rozhodné době známo, že faktura pod č. 120/17 nebyla žalovanému vystavena, resp. že na úhradu takové faktury žalovaný žalobci ničeho nedluží.
11. Na základě těchto skutečností odvolací soud hledal, že rozhodnutí soudu I. stupně o nákladech řízení bylo nesprávné. Odvolací soud proto postupoval podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. a napadené usnesení ve výroku ad II. změnil tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně.
12. Náklady řízení na straně žalovaného, který byl před soudem I. stupně zastoupen výše uvedeným advokátem, jsou tvořeny odměnou advokáta za 2 úkony právní služby po 5 100 Kč podle § 7 bod 5. vyhl. č. 177/1996 Sb., ve spojení s § 11 odst. 1 téhož předpisu, náhradou hotových výdajů za 2

úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky a 21 % DPH v částce 2268 Kč. Celkem 13 068 Kč (10 200+ 600 + 2 268).

13. Výroky o zastavení řízení a o vrácení soudního poplatku nebyly napadeny odvoláním žádného z účastníků. Zůstaly proto stranou přezkumné činnosti odvolacího soudu a nabyly samostatně právní moci (§ 206 odst. 3 o. s. ř.).
14. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř., ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř., neboť žalovaný byl v odvolacím řízení zcela úspěšný. Předmětem odvolacího řízení však byly již jen náklady řízení mezi účastníky (punct. 13 068 Kč). Náklady na straně žalovaného jsou proto tvořeny odměnou advokáta za 1 úkon právní služby ve výši 830 Kč podle § 7 bod 3., ve spojení s § 11 odst. 2 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 téhož předpisu. Obě položky byly ještě zvýšeny od 21 % DPH (237,30 Kč). Po zaokrouhlení na celé koruny tak náhrada odvolacích nákladů činí 1367 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné /§ 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř./.

Praha 24. srpna 2020

JUDr. Aleš Nezdařil v. r.
předseda senátu